

تعیین کارآیی مزارع موذ در استان سیستان و بلوچستان

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۲/۱۲ تاریخ پذیرش: ۸۶/۹/۲۰

محمود صبوحی صابونی و عبدالرشید جام نیا*

چکیده

موذ نقش عمده‌ای در اقتصاد برخی از کشورهای در حال توسعه دارد و به امنیت غذایی، اشتغال و درآمد جمعیت روستاییان کمک می‌کند. درین مطالعه، کارآیی‌های اقتصادی، تخصصی، فنی و مقیاس واحدهای تولید موذ، در منطقه زرآباد در استان سیستان و بلوچستان با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که میانگین کارآیی‌های اقتصادی، تخصصی، فنی خالص و مقیاس در واحدهای مورد مطالعه ه به ترتیب ۹۴/۹، ۹۵/۹، ۸۳/۴، ۹۶/۹، ۹۵/۹ درصد است. با توجه به نتایج بدست آمده، امکان افزایش تولید و درآمد زارعین با سطح مصرف فعلی نهاده‌ها و فناوری موجود وجود دارد. لذا، هرگونه سیاستی از جمله سیاست‌های قیمتی بازارگرا برای نهاده‌ها و برگزاری کلاس‌های آموزشی و ترویجی که می‌تواند به تصمیم‌گیری زارعین در مصرف کارآیی نهاده‌ها کمک نماید، به نظر مطلوب می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: کارآیی، روش تحلیل پوششی داده‌ها، موذ، زرآباد سیستان و بلوچستان

* به ترتیب استادیار و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل

e-mail: msabuhi39@yahoo.com

پیشگفتار

موز در اقتصاد بین‌المللی از کشورهای در حال توسعه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و به عنوان یک غذای اساسی در بهبود امنیت غذایی نقش دارد. افزون بر آن، تولید موز سبب درآمدزایی و استغال جمعیت روستایی می‌شود. موز از محصولاتی است که زمان باردهی کوتاهی دارد و در طول سال می‌توان برداشت انجام داد. ایران، فیلیپین، هندوچین، سنگاپور، هندوستان، لبنان، اندونزی، ژاپن، مکزیک، کنگوکه بر روی یک مدار جغرافیایی قرار گرفته‌اند، از مناطق موز خیز جهان بیشمار می‌روند.^(۱)

بر اساس مطالعات انجام گرفته در ایران، موز در سواحل جنوبی از چابهار تا تنگه هرمز به خوبی بعمل می‌آید. به ویژه مناطق جنوبی استان سیستان و بلوچستان از نظر کلیه شرایط برای کشت و تولید موز مناسب می‌باشد و امکان تولید آن به صورت انبوه و با هزینه‌ی پایین وجود دارد. سطح زیرکشت موز در استان سیستان و بلوچستان در سال ۱۳۸۴ نزدیک به ۲۸۷۲ هکتار براورد شده است.^(۲)

صرف سرانه موز جهان به طور میانگین ۱۵/۳ کیلوگرم (۲۰۰۰-۱۹۹۸)، در کشورهای توسعه یافته ۱ کیلوگرم و در کشورهای در حال توسعه ۲۱ کیلوگرم در دوره یاد شده بوده است. بنابر بررسی آمار سازمان جهانی خواروبار و کشاورزی (فائو) ایران با واردات ۲۷۱ هزار تن موز به ارزش ۸۴ میلیون دلار در سال ۲۰۰۴ به عنوان سیزدهمین واردکننده‌ی این محصول در بین ۱۸۷ کشور جهان شناخته شده است. همچنین، ایران نخستین واردکننده موز در سطح خاورمیانه و شمال آفریقا است.^(۱۰)

با توجه به اهمیت تولید موز و پتانسیل‌ها و استعدادهای موجود در کشور درخصوص کشت و تولید آن، روش‌های موجود برای افزایش تولید موز از جمله افزایش منابع اساسی تولید (مثل زمین، آب و سرمایه) و توسعه‌ی فناوری‌های نوین بدلیل وجود مشکلات طبیعی و شرایط نامناسب اقتصادی موزکاران، راهکار سودمندی در کوتاه مدت به نظر نمی‌رسد. با این حال، امکان افزایش تولید و درآمد موزکاران با سطح فعلی منابع و فناوری‌های موجود در نتیجه کاهش واردات موز وجود دارد. لذا، در این مطالعه کارآیی موزکاران و امکان افزایش تولید و در نتیجه درآمد آنان مورد بررسی قرار گرفت.

روش پژوهش

وضعیت کارآیی مطلق واحدهای تولیدی قابل مشاهده نست. بنابراین، جهت بررسی کارآیی، کارآیی یک واحد تولیدی نسبت به واحد تولیدی دیگر اندازه گیری می شود. تکنیک های متفاوتی در نیم قرن اخیر برای برآورد مرز کارآیی جهت بررسی کارآیی واحد تولیدی مورد استفاده قرار گرفته اند، ولی دو روش عمده برای برآورد کارآیی نسبی واحد های تولیدی، روش پارامتریک و ناپارامتریک است^(۵).

روش پارامتریک تحلیل تابع تولید مرز تصادفی^۱ که توسط ایگنر و همکاران (۱۹۷۷) و میوزن و همکاران (۱۹۷۷) ارائه شد، رابطه تبعی بین نهاده ها و محصول را در نظر می گیرد و جهت برآورد پارامترهای تابع از تکنیکهای آماری استفاده می نماید. روش ناپارامتریک، تحلیل پوششی داده ها^۲، که بف وسیله فارل (۱۹۵۷) مطرح شد، از روش برنامه ریزی خطی استفاده می نماید و هیچ گونه فرض اولیه مبنی بر ارتباط تبعی بین نهاده ها و ستاده ها در نظر نمی گیرد. روش های تعیین کارآیی به وسیله بجورک و همکاران (۱۹۹۰)، بوئر (۱۹۹۰)، براوو اوریتا و پینچیرو (۱۹۹۳)، علی و سیفورد (۱۹۹۳)، فرید و همکاران (۱۹۹۳)، گرین (۱۹۹۳)، لول (۱۹۹۳)، چارنر و همکاران (۱۹۹۴)، کوئلی (۱۹۹۵) و کالی راجان و شاند (۱۹۹۹) توسعه و تکمیل یافته است. با این حال، انتخاب بهترین روش جهت اندازه گیری کارآیی ساده و آسان نمی باشد. مطالعات زیادی مبنی بر بررسی حساسیت اندازه گیری کارآیی به انتخاب روش و متداول‌تری برآورد کارآیی صورت گرفته است^(۱۵). تعداد محدودی از این پژوهش ها نشان می دهند که سطوح کارآیی های بدست آمده از هر روش ، از لحاظ کمی از یکدیگر متفاوت هستند^(۵). شواهد موجود نشان می دهند که انتخاب روش اندازه گیری کارآیی تا حدودی اختیاری است، اما درجه ی اطمینان جهت انتخاب بین روش های موجود بستگی به هدف های پژوهش دارد^(۵).

در پژوهش حاضر از روش تحلیل پوششی داده ها که توسط فارل (۱۹۵۷)، چارنر و همکاران (۱۹۷۸) و بانکر و همکاران (۱۹۸۴) گسترش یافت، جهت اندازه گیری کارآیی موزکاران مورد مطالعه استفاده شد.

1 -Stochastic Frontier Analysis (SFA)

2- Data Envelopment Analysis (DEA)

روش تحلیل پوششی داده‌ها

روش تحلیل پوششی داده‌ها، از داده‌های نهاده و محصول هر واحد تولیدی برای ساخت یک مرز تولید ناپارامتریک استفاده می‌نماید، در چنین حالتی تمامی واحدهای مشاهده شده بر رو یا زیرمرز پوششی قرار می‌گیرند. بنابراین، کارآیی هر واحد تولیدی نسبت به کارآیی های همه‌ی واحدهای تولیدی در نمونه مورد سنجش قرار می‌گیرد^(۹).

مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها می‌توانند محصول گرا^۱ یا نهاده گرا^۲ باشند. در مدل‌های محصول گرا هدف حداقل‌تر تولید با توجه به مقدار معین نهاده‌ها می‌باشد اما، در روش نهاده گرا هدف استفاده کمینه نهاده با توجه به یک سطح معین محصول است. سطح پوششی مدل‌ها (هم محصول گرا و هم نهاده گرا) می‌تواند بازده ثابت نسبت به مقیاس یا بازده متغیر نسبت به مقیاس را داشته باشد^(۹).

مدل بازده ثابت نسبت به مقیاس^۳

این مدل یک مدل نهاده گرا می‌باشد که توسط چارنز و همکاران (۱۹۷۸) پیشنهاد گردید.

$$\begin{aligned} \min_{\theta, \lambda} & \quad \theta \\ \text{st} & \quad -y_i + Y\lambda \geq 0, \\ & \quad \theta x_i - X\lambda \geq 0, \\ & \quad \lambda \geq 0, \end{aligned} \tag{1}$$

در این رابطه θ یک اسکالر، λ بردار $N \times 1$ مقادیر ثابت، x_i بردار ستونی نهاده‌ها برای بنگاه i ام، y_i بردار ستونی ستاده‌ها برای بنگاه i ام، X ماتریس $K \times N$ نهاده‌ها، Y ماتریس $M \times N$ ستاده‌ها، K تعداد نهاده‌ها، M تعداد ستاده‌ها و N تعداد بنگاه‌ها را نشان می‌دهد. مقدار θ میزان کارآیی فنی بنگاه i را نشان می‌دهد که در فاصله $0 \leq \theta \leq 1$ قرار می‌گیرد. مقدار یک نمایانگر بنگاه با کارآیی فنی کامل است. مسئله ی برنامه ریزی خطی بالا باید برای هر بنگاه در نمونه حل شود. در روش ناپارامتریک، تحلیل پوششی داده‌ها، اگر بنگاهی روی مرز کارآموزی با محورها قرارگیرد، اندازه گیری کارآیی می‌تواند با مشکل رو به رو شود. چون در این حالت امکان کاهش نهاده‌ها بدون کاهش تولید (اگر تحلیل نهاده گرا

1-Output Orientated (OO)

2- Input Orientated (IO)

3- Constant Returns to Scale (CRS)

تعیین کارآیی مزارع موز در استان سیستان و بلوچستان^۶

باشد) وجود خواهد داشت. این وضعیت در ادبیات مربوط به کارآیی مازاد نهاده ها^۱ گفته می شود. تفسیر مشابهی نیز برای تحلیل محصول گرا می توان ارائه داد در این حالت با وجود کارآیی باز هم می توان مقدار محصول را افزایش داد که در اصطلاح کمبود ستاده گفته می شود. مسئله مازاد نهاده برای بنگاه i ام با در نظر گرفتن شرط $0 = X\lambda - \theta x_i$ برطرف می شود و مقدار مازاد برابر با صفر خواهد شد، کمبود محصول با در نظر گرفتن قید $0 = Y\lambda - y_i$ مساوی با صفر می شود این فرض ها در رابطه (۱) تأمین شده و نیازی برای اصلاح مدل وجود ندارد^(۹).

مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس^۲

فرض مدل بازده ثابت نسبت به مقیاس تنها زمانی مناسب است که همه بنگاه ها در مقیاس بهینه عمل نمایند، اما عواملی همچون رقابت ناقص ، محدودیت منابع مالی و غیره باعث می شوند که یک بنگاه نتواند در مقیاس بهینه عمل کند. بنابراین ، بانکر و همکاران (۱۹۸۴) مدل بازده ثابت نسبت به مقیاس را جهت اندازه گیری بازده متغیر نسبت به مقیاس بسط دادند. اندازه گیری کارآیی فنی با استفاده از مدل بازده ثابت نسبت به مقیاس، زمانی که همه بنگاه ها در مقیاس بهینه عمل نمی کنند ، به دلیل کارآیی مقیاس با اشکال رو به رost. کارآیی فنی بدست آمده از این روش خالص نبوده و با کارآیی مقیاس همراه است. لذا، برای تفکیک کارآیی فنی از کارآیی مقیاس از مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس جهت اندازه گیری کارآیی فنی خالص^۳ استفاده می شود. مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس با اضافه کردن قید $N1'\lambda = 1$ به مدل بازده ثابت نسبت به مقیاس بدست می آید:

$$\begin{aligned} & \min_{\theta, \lambda} \theta \\ \text{st} \quad & -y_i + Y\lambda \geq 0, \\ & \theta x_i - X\lambda \geq 0, \\ & N1'\lambda = 1 \\ & \lambda \geq 0, \end{aligned} \tag{۲}$$

1- Input Slack

2- Variable Returns to Scale (VRS)

3- Pure Technical Efficiency (PTE)

که $N1$ بردار $N \times 1$ از عدد یک می باشد^(۹).

اگر بین مقادیر کارآیی فنی بنگاهی از دو روش بازده ثابت و متغیر نسبت به مقیاس اختلاف وجود داشته باشد ، نشان دهنده آنست که عدم کارآیی مقیاس وجود دارد. مقدار عدم کارآیی مقیاس اختلاف بین کارآیی فنی بدست آمده از دو روش می باشد^(۹).

مدل بازده غیر افزایشی نسبت به مقیاس^۱

با وجود کارآیی مقیاس از مدل های بالا نمی توان پی برد که بنگاه مورد نظر دارای بازده ثابت، افزایشی و یا کاهشی نسبت به مقیاس است. این مشکل با حل مدل بازده غیر افزایشی نسبت به مقیاس بر طرف می شود. این روش با اصلاح مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس از راه جانشین کردن محدودیت $N1'\lambda \leq 1$ با $N1'\lambda = 1$ در رابطه (۲) بدست می آید^(۹):

$$\begin{aligned} \min_{\theta, \lambda} \quad & \theta \\ \text{st} \quad & -y_i + Y\lambda \geq 0, \\ & \theta x_i - X\lambda \geq 0, \\ & N1'\lambda \leq 1 \\ & \lambda \geq 0, \end{aligned} \quad (3)$$

تعیین نوع عدم کارآیی نسبت به مقیاس (افزایشی یا کاهشی) برای هر بنگاهی از راه مقایسه مقادیر کارآیی فنی از دو مدل بازده غیر افزایشی و بازده متغیر نسبت به مقیاس صورت می گیرد. اگر مقادیر آنها مساوی نباشد ، بازده نسبت به مقیاس افزایشی بنگاه تأیید می شود و اگر مساوی باشند بنگاه دارای بازده نسبت به مقیاس کاهشی است^(۹).

برای برآورده کارآیی اقتصادی می توان از سه روش کمینه کردن هزینه، بیشینه کردن درآمد و بیشینه کردن سود استفاده کرد. در این مطالعه برای بدست آوردن کارآیی اقتصادی از روش کمینه کردن هزینه تحت فرض بازده نسبت به مقیاس متغیر استفاده شد^(۹). این روش به دلیل دردسترس بودن داده های مورد نیاز انتخاب شد.

1- Non-increasing Returns to Scale (NIRS)

$$\begin{aligned} \min_{\lambda, x_i} \quad & w'_i x_i^*, \\ \text{subject to:} \quad & -y + Y\lambda \geq 0, \\ & x_i^* - X\lambda \geq 0, \\ & N1'\lambda = 1, \\ & \lambda \geq 0 \end{aligned} \tag{4}$$

که w_i بردار قیمت های نهاده برای بنگاه i ام، x_i^* بردار مقادیر نهاده با کمترین هزینه برای بنگاه i ام در قیمت های w_i و y_i مقادیر محصول بنگاه i ام است.
کارآیی هزینه^۱ یا همان کارآیی اقتصادی^۲ برای بنگاه i ام به صورت زیر می باشد (۹).

$$CE = EE = \frac{w'_i x^*}{w'_i x_i} \tag{5}$$

کارآیی اقتصادی به صورت نسبت حداقل هزینه به هزینه ی مشاهده شده تعریف می شود (۹).
کارآیی تخصیصی^۳ یا قیمتی را از رابطه (۶) می توان بدست آورد (۹).

$$AE = \frac{EE}{TE} \tag{6}$$

مدل های بالا با استفاده از نرم افزار DEAP برآورد شده اند.

داده های مورد نیاز

جامعه آماری این مطالعه، کشاورزان موزکار منطقه زرآباد می باشد. سطح زیر کشت موز در منطقه زرآباد هم اکنون حدود ۲۷۰۰ هکتار است. در این منطقه حدود ۵۷۰ چاه نیمه عمیق وجود دارد که بیشتر آنها برای کشت موز مورد استفاده قرار می گیرند. داده های مورد نیاز از راه مصاحبه حضوری با کارشناسان جهاد کشاورزی شهرستان چابهار، استفاده از آمارنامه های منتشر شده سازمان جهاد کشاورزی استان، مطالعه استنادی و تکمیل ۵۰ پرسشنامه از کشاورزان موزکار زرآباد (۱۰٪ جامعه آماری) که از راه نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند، جمع آوری گردید.

1- Cost Efficiency (CE)

2- Economic Efficiency (EE)

3- Allocative Efficiency (AE)

نتایج و بحث

در این بخش نتایج بدست آمده از روش های بالا مورد بحث قرار گرفته است.

جدول (۱) برخی از داده های جمع آوری شده را نشان می دهد. با توجه به جدول ملاحظه می شود که به طور میانگین به ازای هر هکتار در سال ۷۸۱/۷ نفر- روزکاری وجود دارد. میانگین کود مصرفی در هکتار ۱۲۰۰ کیلوگرم در سال است، همچنین ۳۶۰۰۰ متر مکعب به ازای هر هکتار در سال کشاورزان مورد مطالعه آب مصرف می نمایند، اجاره زمین، هزینه های کارگری، هزینه کود شیمیایی و هزینه های فرآوری آب به طور میانگین به ازای هر هکتار در سال بف ترتیب برابر ۲۳۶/۶۵۶، ۱۴۷۹/۱۰، ۱۴۷۹/۴ و ۶۹۰ هزارریال می باشد.

جدول (۱) داده های مربوط به داده و ستاده نمونه (در هکتار در سال)

واحد	میانگین	انحراف	کمینه	بیشینه
کیلوگرم	۷۱۸۲۹۴	۱۸۵۲.۳۵	۷۰۰۰	۹۰۰۰۰
هکتار	۲۲/۵۲	۱۷/۷۳	۵	۷۰
نفر- روزکار	۷۸۱	۶۵.۲۵	۷۲۰	۱۰۰۰
کیلوگرم	۱۲۰۰	۹۴۵	۲۶۶	۳۷۳۰
مترمکعب	۳۶۰۰۰	۲۸۳۵۳	۱۷۹۹۳	۱۱۱۹۰۰
هزار ریال	۲۳۶۰.۵۶	۲۹۶.۳۷	۱۶۰۰	۲۸۸۰
اجاره زمین	۱۴۷۹.۱۰	۱۸۵.۲۳	۱۰۰۰	۱۸۰۰
دستمزد نیروی کار	هزار ریال	۵.۸	۸۸.۸	۱۰۰
هزینه کود شیمیایی	هزار ریال	۳۰۰	۴۰۰	۹۸۰
هزینه فرآوری آب	هزار ریال			

مأخذ: داده های جمع آوری شده

در جدول ۲ نتایج بدست آمده از مدل تحلیل پوششی داده ها نشان داده شده است. با توجه به جدول ملاحظه می شود که میزان میانگین کارآیی کل (کارآیی اقتصادی) برابر با ۰/۸۳۴ است. می توان گفت که مزارع نمونه، می توانند هزینه ای کل تولید را بدون کاهش در تولید، کاهش دهند. تقریباً ۱۲٪ مزارع دارای کارآیی اقتصادی کمتر از ۷۰٪ می باشند. مقدار کارایی های فنی درحالت بازده ثابت و متغیر نسبت به مقیاس، تخصیصی و اقتصادی بیش از ۸۰٪ است و نشان می دهد که امکان افزایش بهره وری (مقدار محصول به ازای نهاده) در مزارع مورد مطالعه وجود دارد. با توجه به میزان کارآیی تخصیصی می توان گفت که شمار

تعیین کارآیی مزارع موز در استان سیستان و بلوچستان ۳

اندکی از مزارع نمونه، ترکیب نادرستی از نهاده ها با توجه به قیمت آنها بکارمی برند. جدول ۲ همچنین نشان می دهد که مزارع نمونه از لحاظ کارآیی فنی دارای پتانسیل ۱۸٪ کاهش در مقدار نهاده ها می باشد و می توانند نهاده های مورد استفاده را بدون کاهش در تولید محصول کاهش دهنند. عدم کارآیی فنی مزارع مورد بررسی دارای ۱۳۱٪ عدم کارآیی فنی خالص و ۱۵۱٪ عدم کارآیی مقیاس می باشد. لذا، با حذف عدم کارآیی مقیاس، کارآیی فنی مزارع می تواند از ۸۲۲٪ به ۸۶۹٪ افزایش پیدا نماید. حذف عدم کارآیی مقیاس به این صورت می تواند مورد توجه قرار گیرد که دارای بازده نزولی نسبت به مقیاس هستند ازافزودن نهاده های تولید به فرایند تولید اجتناب کرده و واحدهایی که بازده نسبت به مقیاس افزایشی دارند، می توانند با اضافه کردن نهاده ها، تولید را افزایش و از این راه باعث بهبود و افزایش کارآیی مقیاس شوند.

جدول(۲) خلاصه نتایج میزان انواع کارآیی ها نمونه

بیشینه	کمینه	انحراف	میانگین	انواع کارآیی
۱	۰/۴۵۴	۰/۱۱۶	۰/۸۳۴	کارآیی اقتصادی
۱	۰/۸۱۸	۰/۰۴۴	۰/۹۵۹	کارآیی قیمتی
۱	۰/۵۵۶	۰/۱۰۲	۰/۸۲۲	کارآیی فنی با بازده ثابت نسبت به
۱	۰/۵۵۶	۰/۱۵۷	۰/۸۶۹	کارآیی فنی با بازده متغیر نسبت به
۱	۰/۷۱۴	۰/۰۷۵	۰/۸۴۹	کارآیی مقیاس

مأخذ:نتایج پژوهش

در جدول ۳ نتایج بازده نسبت به مقیاس مزارع نشان داده شده است. با توجه به جدول ملاحظه می شود که حدود ۷۶٪ از مزارع نمونه در حالت بازده نسبت به مقیاس نزولی، ۲۰٪ بازده نسبت به مقیاس ثابت و ۴٪ بازده نسبت به مقیاس صعودی عمل می کنند. می توان نتیجه گرفت که در منطقه مورد مطالعه مصرف بیشتر نهاده ها جهت افزایش تولید و درآمد زارعین تصمیم مناسبی به نظر نمی رسد و برای بهبود کارآیی زارعین باید نسبت به تعديل نهاده ها اقدام کرد تا از این راه افزایش تولید و کاهش هزینه های اضافی به دلیل مصرف اضافی از

نهاده ها و روی هم رفته بهبود و افزایش کارآیی اقتصادی (کارآیی فنی و تخصیصی) بدست آید.

جدول(۳) خلاصه نتایج بازده نسبت به مقیاس نمونه

تعداد مزرعه	انواع بازده نسبت به مقیاس
۱۰	بازده ثابت نسبت به مقیاس
۳۸	بازده نزولی نسبت به مقیاس
۲	بازده صعودی نسبت به مقیاس

مأخذ: نتایج پژوهش

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این مطالعه با استفاده از روش تحلیل پوششی داده ها کارآیی فنی، تخصیصی، اقتصادی و مقیاس زارعین نمونه برآورد شد. نتایج نشان داد که موزکاران منطقه از لحاظ کارآیی های مقیاس و تخصیص در وضعیت مطلوبی هستند، اما به کارآیی فنی مناسب تری می توانند دست یابند. عدم کارآیی اقتصادی که نشان دهنده ای عدم موفقیت در کسب بیشترین سود است، بیشتر ناشی از عدم کارآیی فنی بوده و بخش کمی از آن به علت عدم کارآیی تخصیصی و مقیاس بود.

با توجه به نتایج بدست آمده دوره های آموزشی و ترویجی جهت بهبود تصمیم سازی زارعین توصیه می شود. افزون بر آن، سیاست های قیمتی بازارگرا برای برخی از نهاده ها می توانند به مصرف بهینه آنها و افزایش کارآیی اقتصادی کمک کند.

منابع

- امانی، م. ۱۳۸۰. نشریه ترویجی کاشت و پرورش موز در ایران، نشریه ترویجی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، انتشارات نقش سبحان، تهران.
- سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان. ۱۳۸۵. آمارنامه سازمان جهاد کشاورزی استان. اداره طرح و برنامه.
- صبوحی، م. ۱۳۷۴. تعیین کارآیی فنی واحدهای گاوشیری استان فارس، پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته اقتصاد کشاورزی دانشگاه شیراز.

تعیین کارآیی مزارع موز در استان سیستان و بلوچستان ۵

فطرس، م، ح. و م، سلگی. ۱۳۸۱. اندازه گیری کارآیی و بازدهی نسبت به مقیاس واحد های پرورش جوجه گوشتی. فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه. سال دهم. شماره ۳۸: ۶۵ - ۴۷
محمدی، ه. و، بریم نژاد. ۱۳۸۴. مطالعه کارایی های فنی، اقتصادی، تخصیصی، و مقیاس در تعاوینهای تولید با استفاده از دو روش مرز تصادفی و تحلیل فراگیر داده ها: مطالعه موردی دشت قمرود استان قم. مجموعه مقالات پنجمین کنفرانس دو سالانه اقتصاد کشاورزی ایران ۱۳۸۴، دانشگاه سیستان و بلوچستان.

- Basanta, R. D., P. L. Nuthall, and V. N. Gilbert. 2004. Measuring the economic inefficiency of Nepalese rice farms using data envelopment analysis. *The Australian Journal and Resource Economics* 48: 347-369.
- Banker, R. D., A. Charnes, and W. W. Cooper. 1984. Models for the estimation of technical and scale inefficiencies in DEA. *Management Science* 30: 1078-1092.
- Battese, G. E., S. J. Malik, and M. A. Gill. 1996. An investigation of technical inefficiencies of production of wheat farmers in four districts of Pakistan. *Journal of Agricultural Economics* 47(1): 37- 49.
- Bjurek, H. L., L. Hjalmarsson, and F. R. Forsund. 1990. Deterministic parametric and nonparametric estimation in service production. *Journal of Econometrics* 46: 213-227.
- Coelli, T., D. S. P. Rao., G. E. Battese. 2002. *An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis*. Kluwer Academic Publisher U.S.A. Sixth Printing. pp: 132-166
- FAO, 2005. Economic and Statistic. On-line data (<http://fao.org>).
- Favero, C.A., and L. Papi. 1995. Technical efficiency and scale efficiency in the Italian banking sector: a nonparametric approach. *Applied Economics* 27: 385-395.
- Ferrier, G. D., and C. A. K. Lovell. 1990. Measuring cost efficiency in banking: economic and linear programming evidence. *Journal of Econometrics* 46: 229-245.
- Fraser, I., and D. Cordina. 1999. An application of data envelopment analysis to irrigated dairy farms in northern Victoria. Australia. *Agricultural Systems* 59: 267-284.
- Llewelyn, R. V., and J. R. Williams. 1996. Non-parametric analysis of technical, pure technical and scale efficiencies for food crop production in East Java, Indonesia. *Journal of Agricultural Economics* 15: 113-126.

- Olesen, O. B., N. C. Petersen, and C. A. K.Lovell. 1996. Editor's introduction . Journal of Productivity Analysis 7: 87-98.
- Sharma, K. R., P. Leung, and H. M. Zaleski. 1999. Technical, allocative and economic efficiencies in swine production in Hawaii: a comparison of parametric and nonparametric approaches. Agricultural Economics 20: 23-35.
- Seiford, L. M., and R. M Thrall. 1990. Recent developments in DEA: the mathematical programming approach to frontier analysis. Journal of Econometric 46: 7-3.
- Simar, L., and P. Wilson. 2000. Statistical inference in non-parametric frontier models: the state of the art. Journal of Productivity Analysis 13:49-78

Archive of SID